

Αγαπημένα κείμενα για ΑΝΑΓΝΩΣΗ

Όπου η Τρελούτσικη γίνεται ένας ήλιος αρμυρός, ήλιος θαλασσινός

Η αχτιδούλα φτερούγισε πάνω στο κύμα.

- Όμορφος που 'ναι ο γιαλός! θαύμασε.
- Όμορφος που 'ναι ο Μάης! της αποκρίθηκε το σγουρό κύμα.
- Έλα μαζί μου, του είπε η αχτίδα. Θα σε σεργιανίσω στα τριαντάφυλλα και στα σπαρτά, θα σε φιλέψω κεράσια και μέλι.
- Έλα μαζί μου, της είπε το κύμα. Θα σε πάω στις βουλιαγμένες πολιτείες και στα πέτρινα καράβια. Η Τρελούτσικη κοντοστάθηκε μαγεμένη.
- Έλα, της ξανάπε το κύμα. Κατέβα λίγο και στο δικό μας κόσμο. Εδώ κάτω είναι κρύο και σκοτεινιά. Ούτε φως ούτε παραμύθια. Έλα να φτιάξουμε έναν ήλιο, έναν ήλιο δικό μας, αρμυρό, ήλιο θαλασσινό...

Η ηλιαχτίδα κοίταξε τα βουνά, τις πολιτείες και τον ουρανό. Τα βουνά ονειρεύονταν, οι πολιτείες κουβεντιάζανε, ο ουρανός ήταν χρυσός, γεμάτος Άνοιξη και ηλιαχτίδες.

- Εδώ δε με χρειάζονται, μουρμούρισε η Τρελούτσικη. Κι ύστερα φώναξε του Ήλιου:
- Ήλιε μου, άσε με να κατεβώ στη θάλασσα, παρέα με το φιλαράκο μου το κύμα. Θα σεργιανίσουμε στις βουλιαγμένες πολιτείες και θα ζεστάνουμε τα πέτρινα καράβια!
- Να πας, κορούλα μου, είπε ο Ήλιος.
- Όχι! φώναξε ο αέρας. Δε θα σ' αφήσω να φύγεις. Είσαι παιδί δικό μας. Δε θα πας στη θάλασσα!
- Σε παρακαλώ, κυρ αέρα μου, είπε και το κύμα. Δώσε μας την ηλιαχτίδα και ζήτα ό,τι θες.
- Καλά... θα δούμε... Όσπου να δύσει ο ήλιος θα σας απαντήσω. Η Τρελούτσικη και το κύμα χαμογέλασαν.
- Θα ζεστάνουμε την άμμο και θ' ανθίζουν ρόδα κι ανεμώνες, είπε το κύμα.
- Θα φωτίσουμε την άβυσσο και θα γνωριστούνε τα ψάρια και θα γίνουν φίλοι, είπε η ηλιαχτίδα.
- Θα στολίσουμε με σπίθες τα θαλασσινά κοράλλια, είπε το κύμα.
- Θα νανουρίσουμε με παραμύθια τα μικρά χταπόδια, μουρμούρισε η αχτιδούλα.
- Θα 'ναι ωραία..., ψιθύρισε η θάλασσα.

Μα, σαν έφτασε το δειλινό και πριν πέσει το σκοτάδι, ο αέρας είπε:

- Κάναμε συμβούλιο με τ' άλλα πλάσματα της φύσης κι αποφασίσαμε να μην αφήσουμε την ηλιαχτίδα να φύγει...
- Αυτό είναι άδικο! φώναξε η Τρελούτσικη. Η θάλασσα μ' έχει ανάγκη.
- ...εκτός αν, συνέχισε ο αέρας, εκτός αν ένα πλάσμα της θάλασσας έρθει σε μας!

Σώπασε η θάλασσα. Σώπασε η αχτιδούλα. Ο Ήλιος κούνησε το κεφάλι του. Μια Τρελούτσικη ηλιαχτίδα μπορούσε να πάει στη θάλασσα. Μια Τρελούτσικη ηλιαχτίδα μπορούσε να πάει παντού.

Μα ποιο θαλασσινό θα άφηνε το νερό και την αρμύρα;

- Εγώ! είπε το σγουρό κύμα. Εγώ θ' ανέβω στον ουρανό.

Γοργά γοργά η θάλασσα το 'πλυνε, το στόλισε, το φίλησε και το 'στειλε στη μαγική σπηλιά που 'ναι καταμεσής στο πέλαγο.

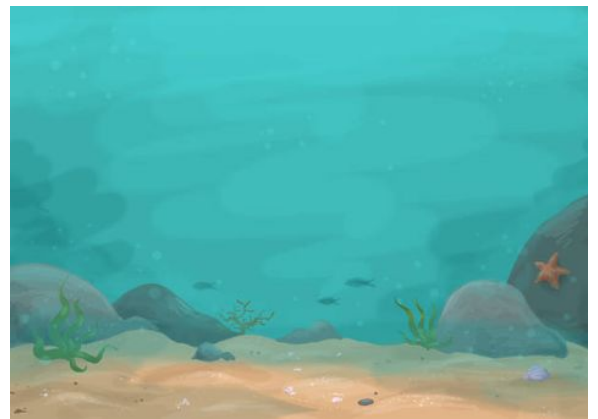
Γοργά γοργά ο Ήλιος στόλισε την Τρελούτσικη, τη φίλησε και την έστειλε στη μαγική σπηλιά που 'ναι καμωμένη από αλάτι και κοχύλια.

Κι από κει, αφού γλυκοφιλήθηκαν κι ορκίστηκαν πάντα ν' αγαπιούνται, το κύμα κι η αχτίδα, χώρισαν. Το κύμα έγινε σύννεφο κι ανέβηκε στον ουρανό.

Κι η Τρελούτσικη βούτηξε στη θάλασσα κι έγινε ένας μικρός ήλιος με πουκαμισάκι από αλάτι κι αφρό, ήλιος αρμυρός, να φωτίζει τα ψαράκια, να ομορφαίνει τα θαλασσινά λουλούδια, να λέει παραμύθια για τα δελφίνια και τα φεγγαρόψαρα.

Δραστηριότητες

1. «Θα νανουρίσουμε με παραμύθια τα μικρά χταπόδια, μουρμούρισε η αχτιδούλα»: Συνθέστε και σεις, μαζί με την αχτιδούλα, ένα **θαλασσινό νανούρισμα** για τα χταπόδια ή τα άλλα πλάσματα που ζουν στη θάλασσα. Καλό θα ήταν να πάρετε και λέξεις μέσα από το ίδιο το κείμενο.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ

2. Γράψτε το τελευταίο υπογραμμισμένο κομμάτι για αντιγραφή στο τετράδιό σου και μάθε το για ορθογραφία.
3. Βρες και γράψε από αυτό το κομμάτι τα ουσιαστικά, τα επίθετα και τα ρήματα.
4. Κλίνε τα ρήματα: βουτώ, φωτίζω, λέω στους 5 πρώτους χρόνους : ενεστώτα, παρατατικό, αόριστο, εξακολ. μέλλοντα και στιγμ. μέλλοντα.